

bringe Saameget ud af Fiskeriet som muligt, og at saalænge vi stod paa det Gamle, som vi nu staa paa, stod vi paa Fattigdommens Stade. Det er smukke Ord, som det ærede Medlem udtalte i saa Henseende, og deri samstemmer jeg med ham; men det forekommer mig rigtignok, at i Valens Løb gled den smukke Lante deri ud mellem det ærede Medlems Hænder. Naar det ærede Medlem saaledes kom til at hævde, at de laase Bandene maatte vi endnu bestytte i Fjordene, da modsiges det jo ved, at han oplyste fra en Kommission, der var nedsat i Skotland, at Fiskerne kun ødelagde de 5 pCt., medens Naturforskerne og andre Omstændigheder ødelagde de 95 pCt. af Fiskeanglen. Efter den Slutning, som det ærede Medlem kom til efter de Oplysninger, som han havde faaet fra denne Kommission og ogsaa fra den Kommission, som har været nedsat her hos os, som gik ud paa det Samme, og Oplysninger fra Naturforskeres Side, forekommer det mig ikke, at det er saa nødvendigt, at vi her অপে Bandene og sætte Sømærker og fige; Der maa I ikke fiske, thi ellers ødelægge I helt Fiskeanglen og faae ikke Noget at fiske i Fremtiden. — Det ærede Medlem syntes at være fuldstændig enig i det i Lovforslagets § 38 Bestemte, isølge hvilket der for de enkelte Bandene skal være særlige Vedtægter. Dette er imidlertid en Bestemmelse om en Udparcellering af Bandene, der gaar ud paa, at enhver Fisker skal have Ret til at fiske i det bestemte ved Vedtægten fastsatte Band, hvor da ingen Anden maa komme, idet det for hver enkelt Fjords Vedkommende ved Vedtægten er fastsat, at der have de Lov til at fiske, men ingen Andre. Dette er jo Lovens Princip, og det ærede Medlem mener ogsaa, at det er rigtigt, hvad jeg rigtignok ikke synes. — Det ærede Medlem fandt det ogsaa overmaade heldigt, at vi fik de mange Fiskerifogder og Fiskerikontrolører. I den Henseende er jeg heller ikke enig med det ærede Medlem. Man gaar her frem i Overensstemmelse med den efter min Opfattelse desværre altfor store Tendens fra Lovgivningsmagtens Side til, at der skal være saa Mange til at passe paa os. Det er det stik Modsatte af, hvad endel af os har stræbt til, nemlig Selostyrelsen, og jeg har ikke tabt Troen paa, at vi nok kunne indføre Selostyrelse paa mange Omraader, og heller ikke har jeg tabt Troen paa, at vi ved en Fiskerilov kunne indføre en hel Del mere Selostyrelse, end vi have, naar vi nemlig blot have Lillid til Folk omkring paa Landet. Det er mig bekendt, og jeg tror ikke, at jeg siger for Meget, at de allerfleste Tilfælde af Angivelser og de allerfleste Opdagelser af Forbrydelser sker, trods den Kontrol, vi have ved Limfjorden, ved Fiskerne selv, som kontrolere hverandre. Der strives saa til Fiskekontrollen, at der eller der gjør Den eller Den sig skyldig i Brug af ulovlige Garn eller i at fiske paa urette Tid, og Kontrollen kommer saa og optegner Navnene

paa de vedkommende Fiskere, der have gjort sig skyldige i Brugen af ulovlige Garn eller i at benytte Redskaber til ulovlig Tid, og sender Underretning derom til den vedkommende Politimester. Denne indfaalder saa de Paagældende for Retten og idømmer dem Bøder. Det forekommer mig, at de vedkommende Fiskere meget godt selv kunde henvende sig til Politimesteren eller Sognesogden, og efter min Opfattelse er Kontrollen altsaa ikke saa absolut nødvendig. Jeg skal dog ikke her begynde med at gjøre Forslag til, at den Kontrol, vi have paa Limfjorden, skal opheves; men jeg vilde imidlertid finde det meget uheldigt, om vi skulde have de mange Fiskerifogder og Kontrolører her i Landet. Jeg tror ikke, at det er nødvendigt. Jeg kan gaa med til, at vi have lovbestede Garn i alle Fiskevande, navnlig i Fjorde og Vigge, og jeg kan ogsaa være med til, at vi skulle have Tidsbestemmelser; men at vi saaledes skulde udparcellere vort Fiskeomraade, at vi bestemme, at de og de Fiskere kun maa fiske i det og det Band, og andre Fiskere kun i et andet Band, finder jeg overordentlig uheldigt. Vort lille Danmark er ikke større end, at det kan være nødvendigt, at vi have Enighed paa dette Punkt. Det kan vistnok ikke modsiges, at ydste Fiskere i mange Henseender have lært Fiskere herovre ved Æerne at fiske, og det anser jeg for meget gavnligt. Jeg tror, at Fiskerne herovre paa Æerne kunne have overordentlig meget at lære af Fiskerne, navnlig fra Harbøve. Fiskerne ved Harbøve have ialtfald paa mange Maader lært Fiskerne ved Limfjorden at fiske. Dette er mig bekendt, og at de ogsaa kunde lære Fiskerne herovre at fiske, om der end derved gik endel af de Fisk tabt, som Fiskerne herovre dog alligevel ikke fik fat paa, kan jeg ikke finde Andet end meget heldigt. Jeg kan ikke være enig i, at vi skulde hæmme den fælles Fiskeridrift her i vort lille Land ved Lovbestemmelser som disse. Jeg tror ogsaa, at det overordentlig godt kan lade sig gjøre at gaa frem paa anden Maade, nemlig ved overalt i Danmark at fastsætte en bestemt Størrelse af Fiskeredskaber og fastsætte en vis Tid, i hvilken de maa bruges, og skulde der saa være en eller anden Fjord, hvor der skulde være laase Bande, kunde det jo ikke have saa Meget at betyde. Man kunde jo f. Ex. fastsætte, at høist en Trebiedel af vedkommende Fjord eller Vand maatte være laaset Vand. Det skulde jeg ikke modsætte mig; men saaledes aldeles at forbyde Fiskerne — jeg vil ikke tale om fremmede Fiskere, men vore egne Fiskere — at reise omkring i vore egne Farvande og fiske, vil jeg finde i høieste Grad uheldigt. — Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa de enkelte Punkter af dette Lovforslag, om der end er flere Punkter, der nok kunde trænge til Omtale. Det glæder mig, at det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Søiid) ikke idag kom ind paa Plumstangen, jeg har ogsaa tidligere bemærket, at det